

finantzielle Tilstand som god, ja endogsaa meget god, og en æret Taler gif videre endnu og sagde, dersom jeg hørte ret, at den var saa eksempelvis god, at intet Land og intet Folk til nogen Tid kunde vise Magen til den. Saa vidt tør jeg ikke gaa, men naar de ærede Talere alle vare enige i at betegne den finantzielle Stilling som god, er jeg fuldstændig enig deri, og en saadan Anerkjendelse kan naturligvis kun være tilfredsstillende for Finansministeren. Den finantzielle Stilling, forsaavidt man vil dømmе efter det sidst affluttede Finantsaars Resultat, er dog ikke fuldt saa god, som ærede Medlemmer betegnede den. For at forebygge, at man skulde ville opbygge altsaa svære Bygninger paa dette Fundament, maa jeg allerede nu gjøre Indsigelse imod, at Finantsaaret 1880—81 har bragt en Fremgang af over 8 Millioner Kroner. Det er ikke Tilfældet. Statsregnskabet foreligger for det ærede Thing, og det ærede Things Medlemmer ville altsaa have fuld Veltilgængelighed til selv at foretage en Undersøgelse af dette Spørgsmaal. Jeg tror imidlertid, at det for en stor Del af Things ærede Medlemmer maatte kunne være nok saa heldigt, om jeg fremhævede de Poster paa det foreliggende Regnskab, som komme i Betragtning her, og drog Resultatet deraf. Naar man vil gjøre sig Rede for Statusforandringen i Løbet af Finantsaaret paa Grundlag af Regnskabet, saa maa man selvfølgelig først undersøge, hvorvidt de store Beholdninger ere gaaede frem eller tilbage. Man maa altsaa ikke blot se hen til, at Regnskabsbeholdningen er voget med de 4,200,000 Kr., som den ærede Taler angav, men at Reserverfonden er gaaet ned med et Beløb af henvend 18 Millioner Kroner, og at de almindelige Aktiver ere gaaede ned med et Beløb af over $1\frac{1}{4}$ Million. De ubetydelige Poster, der ere ydede i Lønningsforstud, behøver jeg vel neppe at nævne, da de jo kun talle saa overmaade Lidet, hvor der er Tale om Millioner. Statsgælden er i dette Aar voget med 29,632,000 Kr., hvilket, som bekendt, hidrører fra Kjøbet af de sjællandske Baner; men ved Kjøbet af disse Baner er Staten kommen i Besiddelse af et meget værdifuldt Aktiv, og jeg har troet at burde sætte dem i Værdi med det Beløb, som de have kostet Staten at indkjøbe i Overensstemmelse med Loven. Det er de 51,763,000 Kr., som findes opførte i Statsregnskabet, og det er altsaa en væsentlig Formuefremgang i dette Aar. Man kan imidlertid ikke komme til et Resultat om Aarets Frem- eller Tilbagegang blot ved at sammenligne de Summer, jeg her har antydet, og som betegne Fremgangen eller Tilbagegangen paa de store Beholdninger. Man maa gaa lidt videre endnu i sine Undersøgelser

for at komme til et Resultat. Man maa saaledes utvivlsomt fradrage som Tilbagegang, hvad der er bortfolgt af Domeneieendomme. Det kan ikke nytte, at man vil regne en saaledes indkommen Kjøbesum som en Fremgang i Status, da jo selve Gjenstanden, for hvilken Kjøbesummen er erholdt, er tabt. Paa samme Maade forholder det sig med Værdier, som kun een Gang kunne indbringes og aldrig mere komme tilbage, saasom Afløsning af Demarkationsforpligtelser. Disse Summer kunne heller ikke efter min Mening paa nogen Maade betragtes som en direkte Statusforbedring. Derimod maa, foruden hvad jeg tidligere har nævnt, tillige beregnes som Formuefremgang, Halvdelen af de betalte Expropriationsudgifter, idet disse jo blive succesfuldt refunderede i Henhold til en gjældende Lov. Halvdelen af disse Expropriationsudgifter er altsaa virkelig Formuefremgang, et virkelig Aktiv. Ligesaa fuldt som jeg før angav, at bortfolgte Statseieendomme maatte fradrages som Formuetab, saaledes maa selvfølgelig ogsaa de erhvervede Statseieendomme tages med som Formuefremgang. Naar Regningen opgjøres paa denne Maade — og jeg tillader mig at tro, at dette er den rette Maade at opgjøre Status paa —, saa kommer man, uden at tage Hensyn til de nye Jernbaneanlæg, til en Fremgang af 7,300,000 Kr. med et rundt Tal. Ved Siden af disse 7,300,000 Kr. staar omtrent 3,700,000 Kr., som ere anvendte til Jernbaneanlæg, hvilket vi jo anse for til en vis Grad at være en produktiv Anvendelse, uden dog at tage det ligefrem med som Formue. Dersom nu Forskjellen mellem min og de Herrer's Opgjørelse af Fremgangen i Finantsaaret 1880—81 kun var lig den Forskjel, som der er imellem 7,300,000 Kr. og de noget over 8,000,000 Kr. som man har angivet, saa skulde jeg ikke opholde mig videre derved, men der maa — og jeg tilføjer desværre — gjøres et meget betydeligt Fradrag fra disse 7,300,000 Kr. Det vil jo ikke være undgaaet ærede Medlemmer, der opmærksomt have læst Statsregnskabet igjennem, at en meget betydelig Sum, der er betragtet som Fremgang, hidrører fra Forskøb, som efter Sandsynlighed ikke snart ville gjentage sig og derfor ikke kunne betragtes som regulære for kommende Finantsaar. Jeg siger herved til den meget betydelige Kursavance, der udgjør et Beløb af ikke mindre end 2,696,000 Kr., som i dette Aar er indvundet ved til Pari-Kurs at sætte for 10 Millioner Kroner kongelige Obligationer, som ere indkjøbte til ca. 90, og at evaluere til et Beløb af 10,573,000 Kr. de sjællandske Jernbaneaktier, af hvilke man jo efterhaanden havde erhvervet for henvend $8\frac{1}{2}$ Millioner Kroner, medens de kun have kostet Staten 8,854,000 Kr. Det er en me-